Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25955
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sionis gratiam inuenit. Moxq; minor illa remissio causa minoris dilectionis esse incipit. Sicq; impletur qd dicit. Cui autem minus dimittit minus diligit. Et dixit ad mulierem. Remittunt tibi peccata. Qd in his ubis dm. qui modo de muliere ad symonem. remittuntur ei peccata multa. modo ad ipsam mulierem remittunt inquit ubi peccata. mystice nobis datur intelligi. nisi qd duob modis ds alloquit hominem. duob modis homini ibunt peccatorum remissionem. Primo alloquit eum ubi suu doctrina p doctores suos exercet. sedo alloquit eum inuisibili et incredibili inspiratione sue lingua inuis. Sic et remissio peccatorum primu homini datur in spe. sedo datur ei in re. Homo quidem perfecte conuisus. q digna digne penitentie opa. quasi queda suaue oleum pedib dm unguenta adhibere meruit. mox ut hic ubum di audierit. opibq; qntu potest exequendo custodire in semetipso cepit. de mia di psumendo. spe remissionis animat. ardentioris constantia amoris inflammat. sicq; mirū in modu is qui pius uoce ubi sui exhortib insonuit auribus ad mulierem. ad emollita in qua anima. p semetipsu loquit intrinsecus. Remittunt tibi peccata. Et hec est uera atq; perfecta peccatorum remissio que fit in re. qua ipse auctor indulgentie p se tribuit. cum se totu diligentu animes infudent. eu p ineffabile inspirationis sue gratiam sublata tandem amaritudine timoris. ad perfecta perfecu ea perduxerit dulcedinem amoris. p qua totu s cor hominis sta uendicat. qd nichil preter dm cogitat. querit ul desidat. Vnde continuo recte subiungit. Et cepunt qui simul accubebant dicere intra se. Qui est hic qui etia peccata dimittit. Isti simul accubentes. st unuersi sensus hominis. in solo solu di amore humilit s consentientes. qui bene simul accubere comphant. quando in omnib qntu possibile est spiu concordant et condelectant. Quis est hic inquit qui etiam peccata dimittit. Vox ista.